

موافقت‌نامه تجارت ترجیحی

بین

دولت جمهوری اندونزی

و

دولت جمهوری اسلامی ایران

REPUBLIK INDONESIA

باسمه‌تعالی

موافقتنامه تجارت ترجیحی
بین
دولت جمهوری اندونزی
و
دولت جمهوری اسلامی ایران

مقدمه

دولت جمهوری اندونزی و دولت جمهوری اسلامی ایران (که از این پس به طور جداگانه «طرف» و به طور مشترک «طرف‌ها» خوانده خواهند شد؛)

با توجه به «موافقتنامه چارچوب مشارکت جامع تجاری و اقتصادی» بین دولت جمهوری اندونزی و دولت جمهوری اسلامی ایران امضا شده در تاریخ 31 خرداد 1384 (21 ژوئن 2005) در تهران، که در آن طرف‌ها موظف به انعقاد یک موافقتنامه تجارت ترجیحی شدند که از این پس «موافقتنامه» نامیده می‌شود؛

با توجه به رابطه دوستی و برادری دیرین خود؛

با امید به این که موافقتنامه بین طرف‌ها، فضای بهتری را برای همکاری‌های اقتصادی ایجاد خواهد کرد که به توسعه تجارت کمک می‌کند و نتایج ملموس تجاری برای طرف‌ها فراهم می‌کند؛

با اذعان به اینکه تقویت مشارکت اقتصادی نزدیکتر آنها مزایای اقتصادی و ویژه‌ای به همراه خواهد داشت و استانداردهای زندگی مردمانشان را بهبود می‌بخشد؛

با اعتقاد به این که مفاد این موافقتنامه به تدریج پوشش امتیازات مورد علاقه مشترک را گسترش خواهد داد؛

با تأکید بر لزوم آزادسازی تدریجی دسترسی به بازار و بهبود تسهیل تجارت در حوزه برخی کالاهای خاص، همچنین متنوع سازی محصولات قابل تجارت، با نظر به تسریع توسعه بیشتر اقتصادهای خود؛

با در نظر گرفتن حقوق، وظایف و تعهدات طرف‌ها به موجب سایر ترتیبات و موافقتنامه‌های بین المللی موجود؛

با در نظر گرفتن موارد فوق، طرف‌ها موافقت کردند که یک موافقتنامه تجارت ترجیحی بر اساس مفاد زیر ایجاد کنند؛

به ترتیب زیر توافق گردید:

ماده 1: اهداف

هدف این موافقتنامه، تقویت روابط تجاری بین طرف‌ها خصوصاً از طریق:

الف. کاهش و یا حذف تعرفه‌ها در تجارت کالاها؛

ب. حذف موانع غیر تعرفه‌ای و شبه تعرفه ای در تجارت کالاها؛

پ. ایجاد محیطی امن‌تر و قابل پیش بینی‌تر برای رشد پایدار تجارت؛

ت. ایجاد تنوع در مبادلات تجاری؛

ث. ارتقاء و تسهیل تجارت در راستای توسعه تجارت دو جانبه؛

ماده 2: تفسیر موافقتنامه

مفاد این موافقتنامه براساس قواعد عرفی حاکم حقوق بین الملل در خصوص تفسیر، با لحاظ اینکه طرف‌ها باید این موافقتنامه را با حسن نیت اجرا نمایند و از دور زدن تعهدات خود اجتناب کنند، تفسیر خواهد شد.

ماده 3: تعاریف

از لحاظ این موافقتنامه:

الف. «کالا» شامل کالاها و تولیدات طبق نظام هماهنگ شده توصیف و کد گذاری کالا می‌باشد؛

ب. «کار گروه مشترک» یعنی کارگروه ایجاد شده به موجب ماده 19 این موافقتنامه؛

پ. «اقدام» به معنای هرگونه عملی است که توسط هر طرف در قالب قوانین، مقررات، قواعد، روش‌ها، تصمیمات و یا اقدامات اداری انجام می‌شود.

ت. «مانع غیر تعرفه‌ای» یعنی هر اقدام، مقرره یا رویه‌ای غیر از تعرفه و شبه تعرفه، که اثرش محدود کردن واردات و ایجاد اختلالی قابل توجه در تجارت بین طرف‌ها باشد. اقداماتی که به موجب این موافقتنامه مجاز دانسته شده‌اند، موانع غیر تعرفه ای محسوب نمی‌شوند؛

ث. «شبه تعرفه» یعنی هر گونه هزینه و عوارض مرزی غیر از تعرفه، با اثری شبیه تعرفه که بر معاملات تجاری خارجی و صرفاً بر کالاهای وارداتی وضع می‌شود. مالیات‌های غیر مستقیم و هزینه‌هایی که به همان شیوه بر محصولات داخلی مشابه وضع می‌شوند، هزینه‌های ورودی مربوط به خدمات خاص ارائه شده و سایر هزینه‌های مجاز به موجب این موافقتنامه نیز شبه تعرفه محسوب نخواهد شد؛

ج. «رفتار ترجیحی» یعنی هر نوع مزیت یا امتیاز اعطا شده به موجب این موافقتنامه توسط یک طرف از جمله از طریق کاهش یا حذف تعرفه‌ها و حذف موانع غیر تعرفه ای در مورد نقل و انتقال کالاها؛

چ. «تعرفه‌ها» به معنای حقوق ورودی مندرج در جداول تعرفه‌ای ملی طرف‌ها است. حقوق ورودی شامل هیچ گونه عوارض ضد قیمت شکنی یا جبرانی اعمال شده مطابق با ماده 10(اقدامات ضد قیمت شکنی و جبرانی) و اقدامات حفاظتی اعمال شده مطابق با مواد 11 (اقدامات حفاظتی دوجانبه)، ماده 12 (اقدامات حفاظتی عمومی) و ماده 27 (تراز پرداخت‌ها) نمی‌شود.

ماده 4: اصول عمومی

اصول عدم تبعیض، دولت کامله‌الوداد و اعطای متقابل امتیازات بر موافقتنامه حاضر حاکم خواهد بود به نحوی که طرف‌ها با در نظر گرفتن سطح توسعه اقتصادی، الگوی تجارت خارجی و سیاست‌های تعرفه ای و تجاری خود به صورت عادلانه از فواید آن بهره مند شوند.

ماده 5: دامنه شمول

مفاد این موافقتنامه شامل تجارت کالاها بین طرف‌ها، در ارتباط با کالاهایی که مبداء آن در قلمرو طرف‌ها باشد، می‌شود به استثنای ماده 6 (کاهش یا حذف موانع تعرفه ای، شبه تعرفه‌ای و غیرتعرفه‌ای)، ماده 8 (رفتار ملی)، ماده 9 (قواعد مبداء) ماده 11 (اقدامات حفاظتی دوجانبه)، ماده 25 (طبقه بندی کالاها و بازنگری جدول امتیازات تعرفه ای) و ماده 27 (تراز پرداخت) که فقط در مورد کالاهای مندرج در جدول امتیازات تعرفه‌ای اعمال می‌گردد.

ماده 6: کاهش و یا حذف تعرفه‌ها، موانع شبه تعرفه‌ای و غیر تعرفه‌ای

1. طرف‌ها موافقت کردند که کلیه تعرفه‌های کالاهای مندرج در جدول امتیازات تعرفه ای که در ضمیمه یک تصریح شده است، طبق شیوه مندرج در پیوست 2 این موافقتنامه با رعایت مفاد پیوست 3 این موافقتنامه در مورد قواعد مبداء کاهش یافته و یا حذف شود.

2. اگر نرخ تعرفه یک طرف که برای همه کشورها در مورد یک کالای خاص اعمال می‌شود کمتر از نرخ تعرفه مندرج در جدول امتیازات تعرفه ای آن کشور در پیوست یک باشد، آن طرف باید نرخ پایین‌تر را برای کالای مبدأ طرف دیگر اعمال کرده و تغییرات نرخ تعرفه طرف را که برای همه کشورها اعمال می‌شود در اینترنت منتشر کند.
3. طرف‌ها موافقت کردند که تمامی شبه تعرفه‌ها حذف شده و شبه تعرفه‌های جدیدی برای این کالاها وضع نخواهد شد.
4. در رابطه با کالاهای فهرست شده در جدول امتیازات تعرفه ای که در پیوست 1 این موافقتنامه تصریح شده است، طرف‌ها همچنین موافقت کردند که از تاریخ لازم الاجرا شدن این موافقتنامه، کلیه موانع غیرتعرفه ای، شبه تعرفه‌ای‌های و سایر اقدامات مشابه روی جابجایی کالاها، غیر از مواردی که طبق سایر مقررات مربوط این موافقتنامه اعمال می‌شود را حذف کنند.

ماده 7: دولت کامله الوداد

1. یک طرف در مورد هر یک از قوانین، مقررات، رویه‌ها و تشریفات حاکم بر هر یک از محصولات مشابه که مبدأ یا مقصد آن هر کشور و یا قلمرو گمرکی دیگری است، با طرف دیگر رفتار نا مساعدتر نسبت به طرف دیگر غیر عضو، نخواهد داشت.
2. بدون خدشه به مفاد بند 1، هیچ کدام از طرف‌ها استحقاق برخورداری از مزیت‌ها، مساعدت‌ها، امتیازات یا معافیت‌هایی که هر یک از طرف‌ها در چهارچوب موافقتنامه تجارت ترجیحی، منطقه تجارت آزاد و یا اتحادیه گمرکی به کشور دیگری اعطاء کرده است، نخواهد داشت، مگر آنکه توافق خاص متقابلی بین طرف‌ها وجود داشته باشد.

ماده 8: رفتار ملی

1. در رابطه با کالاهای مندرج در جدول امتیازات تعرفه‌ای، رفتار اتخاذ شده در مورد محصولات هر طرف که وارد به طرف دیگر می‌شود، نباید نامساعدتر از رفتاری باشد که در ارتباط با اقدامات مؤثر بر فروش، پیشنهاد فروش، خرید، حمل‌ونقل، توزیع یا استفاده، در مورد محصولات دارای منشاء ملی اتخاذ می‌گردد.
2. بدون خدشه به بند یک، مفاد بند ۱ نباید:

الف) مانع از برقراری هزینه‌های متفاوت حمل‌ونقل داخلی که نه بر مبنای ملیت محصول بلکه منحصراً بر عملکرد اقتصادی وسایل حمل‌ونقل مبتنی هستند، شود؛

ب) بر اقدامات حاکم بر تدارکات توسط سازمان‌های دولتی اعمال شود؛ و

پ) بر یارانه‌ها اعمال شود.

ماده 9: قواعد مبدأ

قواعد مبدأ که در پیوست 3 ارائه شده است، برای کالاهای مندرج در جدول امتیازات تعرفه‌ای طرف‌ها در پیوست یک، برای واجد شرایط بودن برای ترجیحات تعرفه ای اعمال خواهد شد.

ماده 10: اقدامات ضد قیمت شکنی و جبرانی

1. طرف‌ها اذعان دارند قیمت شکنی که به موجب آن محصولات یک کشور کمتر از ارزش عادی محصولات به جریان تجارت کشور دیگر وارد می‌شود، در صورتی که موجب آسیب یا تهدید آسیب جدی به صنعت موجود در قلمرو یک طرف شود و یا ایجاد یک صنعت داخلی را به تاخیر بیندازد، غیر قابل اعمال است. از نظر این ماده، در صورتی قیمت کالایی که از یک کشور به جریان تجارت کشور دیگر وارد شده است، کمتر از ارزش عادی آن تلقی می‌شود که قیمت کالای صادر شده به کشور دیگر:

الف. کمتر از قیمت قابل مقایسه در جریان عادی تجارت، برای کالای مشابه در هنگام مصرف در کشور صادرکننده باشد، یا

ب. در صورت عدم وجود چنین قیمت داخلی، کمتر از یکی از موارد زیر باشد:

(1) بالاترین قیمت قابل مقایسه برای کالای مشابه برای صادرات به هر کشور ثالث در جریان تجارت عادی؛

(2) بهای تمام شده تولید محصول در کشور مبدأ به علاوه یک اضافه معقول برای هزینه فروش و سود؛ یا

(3) هزینه متناسب در هر مورد باید برای تفاوت در شرایط و شرایط فروش، تفاوت در مالیات و سایر تفاوت‌هایی که بر قابلیت مقایسه قیمت‌ها تأثیر می‌گذارند، در نظر گرفته شود.

2. به منظور جبران صدمات ناشی از قیمت‌شکنی یا یارانه، طرف‌ها حق انجام اقدامات ضد قیمت‌شکنی و جبرانی، مطابق با قوانین و مقررات حاکم داخلی خود را دارند واستفاده از این اقدامات باید با رعایت کامل قوانین و رویه‌های بین المللی مربوط و اقدامات ضد قیمت‌شکنی ایجاد شده توسط سازمان بین المللی مربوط و بر اساس شواهد واقعی، مثبت و تجربی و همچنین با سیستم عادلانه و شفاف باشد.
3. بعد از دریافت درخواست با مستندات قابل قبول از سوی صنایع داخلی و پیش از شروع بررسی‌ها، مقام‌های طرف وارد کننده باید دولت طرف صادر کننده را در مدت زمان متعارف مطلع نمایند.
4. تحقیقات جز در شرایط خاص، باید ظرف یک سال پس از شروع به پایان برسد و در هیچ موردی بیش از 18 ماه طول نکشد. به محض شروع تحقیقات، مقامات طرف واردکننده متن غیر محرمانه درخواست کتبی دریافتی را در اختیار صادرکنندگان شناخته شده و مقامات طرف صادرکننده و در صورت درخواست، در اختیار سایر طرف‌های ذینفع درگیر قرار خواهند داد.
5. به طرف‌های ذینفعی که پرسشنامه مورد استفاده در بررسی‌ها را دریافت می‌کنند باید حداقل 30 روز فرصت داده شود تا پاسخ آنها را بدهند. به هر درخواستی برای تمدید دوره 30 روزه باید توجه مقتضی معمول گردد و با توجه به علت مشخص شده، چنین تمدیدی باید در صورت امکان اعطا شود.
6. مقامات طرف واردکننده باید قبل از اتخاذ تصمیم نهایی، طرف صادرکننده را نسبت به حقایق اساسی که مبنای تصمیم گیری در مورد اعمال تدابیر قطعی است، آگاه کنند. چنین افشایی باید در مدت زمان کافی صورت پذیرد تا طرف‌ها بتوانند از منافع خود دفاع کنند.
7. اقدامات ضد قیمت‌شکنی یا جبرانی وضع شده توسط یک طرف نباید از حاشیه قیمت‌شکنی یا یارانه جبرانی تجاوز کند.

ماده 11: اقدامات حفاظتی دوجانبه

1. اگر در نتیجه کاهش یا حذف تعرفه به موجب این موافقتنامه، محصولی از مبدأ یک طرف به مقدار بسیار زیاد - به طور مطلق یا نسبت به تولید داخلی - تحت شرایطی وارد سرزمین طرف دیگر شود که موجب آسیب جدی یا تهدید آسیب جدی به صنایع داخلی تولید کننده محصولات مشابه یا کالاهای رقابتی مستقیم شود، طرف وارد کننده می‌تواند اقدامات حفاظتی را تصویب نماید.
2. قبل از اتخاذ اقدامات حفاظتی، طرفی که قصد انجام این اقدامات را دارد، تمام اطلاعات مرتبط و لازم برای بررسی کامل وضعیت را با هدف جستجوی راه حل قابل قبول برای طرف‌ها، به طرف دیگر ارائه خواهد نمود. به منظور دستیابی به

این راه حل، طرف‌ها بلافاصله با یکدیگر مشورت می‌کنند. اگر طرف‌ها پس از مشورت، ظرف مدت سی روز به توافق نرسیدند، کشور شاکی می‌تواند اقدامات حفاظتی اتخاذ نماید.

3. طرف واردکننده می‌تواند اقدامات حفاظتی را اتخاذ کند که می‌تواند شامل تعلیق یا لغو کاهش بیشتر نرخ تعرفه، یا تعدیل نرخ تعرفه کالاهای مربوط به موجب این موافقت‌نامه تا سطحی باشد که از نرخ‌های تعرفه‌ای طرف‌ها که در زمان اتخاذ تدابیر حفاظتی برای همه کشورها اعمال می‌شود، تجاوز نکند.

ماده 12: اقدامات حفاظتی عمومی

ماده 11(اقدامات حفاظتی دوجانبه)، به حقوق و تعهدات طرف‌ها در خصوص اعمال اقدامات حفاظتی عمومی که مطابق با قوانین و مقررات داخلی آنها اتخاذ گردیده است، خدشه ای وارد نخواهد کرد.

ماده 13: استانداردها، مقررات فنی، رویه‌های ارزیابی انطباق

1. طرف‌ها تضمین می‌کنند که مقررات فنی، رویه‌های ارزیابی انطباق و استانداردها به گونه ای تهیه، وضع یا اعمال نخواهد شد که مانعی فراراه تجارت متقابل ایجاد یا از تولیدات داخلی حمایت کند.
2. بدین منظور، استانداردها، مقررات فنی و رویه‌های ارزیابی انطباق نباید موجب تضییقات تجاری بیش از میزانی باشد که برای تحقق هدفی مشروع لازم است و در این راستا باید خطراتی که عدم تحقق هدف مزبور می‌تواند ایجاد کند، مورد توجه قرار گیرد. این اهداف مشروع، در میان چیزهای دیگر، عبارتند از اهداف مندرج در مواد 16 (استثنائات عمومی) و 17 (استثنائات امنیتی)؛ جلوگیری از اقدامات فریبکارانه و حفاظت از محیط زیست می‌باشد. در ارزیابی چنین مخاطراتی، عوامل مرتبط که باید مورد توجه قرار گیرند، در میان چیزهایی دیگر، شامل اطلاعات علمی و فنی موجود، فن آوری پردازش مربوط یا مصارف نهایی در نظر گرفته شده برای محصولات می‌باشند.

ماده 14: اقدامات بهداشتی و بهداشت نباتی

1. طرف‌ها تضمین می‌کنند که اقدامات بهداشتی و بهداشت نباتی به گونه ای تهیه، وضع یا اعمال نخواهد شد که مانعی فراراه تجارت متقابل ایجاد یا از تولیدات داخلی حمایت کند.
2. طرف‌ها باید اطمینان حاصل کنند که هر گونه اقدامات بهداشتی و بهداشت نباتی برای حفاظت از حیات یا سلامت انسان، حیوان یا گیاه بر اساس اصول علمی با در نظر گرفتن استانداردها، دستورالعمل‌ها و توصیه‌های تدوین شده توسط نهادهای تنظیم کننده استاندارد بین المللی ذیربط اعمال می‌شود.

ماده 15: روابط تجاری حاکم بر دیگر موافقت نامه‌ها

1. این موافقت نامه نباید مانع برقراری یا حفظ اتحادیه‌های گمرکی، مناطق تجارت آزاد، موافقت نامه‌های تجارت ترجیحی، موافقتنامه های تجاری چند جانبه یا ترتیبات تجارت مرزی طرف‌ها با سایر کشورها شود.
2. طرف‌ها قصد خود را برای همزیستی این موافقتنامه با سایر موافقتنامه های موجود خود که طرف‌ها عضو آن هستند، به رسمیت می‌شناسند. بدین منظور، هر یک از طرف‌ها حقوق و تعهدات موجود خود را در رابطه با موافقتنامه‌های بین‌المللی موجود فوق‌الذکر نسبت به طرف دیگر تأیید می‌کند.
3. اگر یک طرف تشخیص دهد که یک مقرره این موافقتنامه با مقرره موافقتنامه دیگری که خود و طرف دیگر طرف آن هستند مغایرت دارد، طرف‌ها بنا به درخواست، با یکدیگر مشورت خواهند کرد تا به یک راه حل مرضی الطرفین مطابق با ماده 20 این موافقتنامه در خصوص مشورت دست یابند. این بند به حقوق و تعهدات طرف‌ها طبق ماده 21 در خصوص حل و فصل اختلاف خدشه‌ای وارد نمی‌کند.

ماده 16: استثنائات عمومی

با توجه به این الزام که اقدامات مزبور نباید به گونه‌ای اجرا شوند که به صورت وسیله‌ای برای اعمال تبعیض خودسرانه یا غیرقابل توجیه در شرایط مشابه یا برای برقراری محدودیتی پنهانی میان طرف‌ها درآیند، هیچ چیز در موافقت نامه حاضر به گونه‌ای تفسیر نخواهد شد که مانع طرف‌ها از اتخاذ یا اجرای اقداماتی گردد که:

الف. برای دفاع از اخلاق عمومی یا حفظ ارزش‌های مذهبی لازم است؛

ب برای حفظ حیات یا بهداشت انسان، حیوان یا گیاه لازم است؛

پ مربوط به واردات یا صادرات طلا یا نقره باشد؛

ت برای تضمین رعایت قوانین یا مقرراتی که با مفاد این موافقتنامه مغایرت ندارد، ضروری باشد؛

ث مربوط به محصولاتی که حاصل کار زندانیان هستند؛

ج به عمل آمده برای حفاظت از گنجینه‌های ملی دارای ارزش هنری، تاریخی یا باستان‌شناسی وضع شده باشد؛

چ مربوط به حفاظت از منابع طبیعی تجدید ناپذیر، چنانچه اینکه چنین اقداماتی با اعمال محدودیت بر تولید یا مصرف داخلی همراه باشد؛

ح براساس تعهدات مندرج در هر موافقت نامه کالایی صورت گرفته که یا خود به طرف‌ها ارائه شده و مورد مخالفت آن‌ها قرار نگرفته است یا با معیارهایی که به طرف‌ها ارائه شده و مورد مخالفت آن‌ها قرارنگرفته اند، انطباق دارد؛

خ آن گونه اقدامات متضمن محدودیت صادرات مواد داخلی، که برای تامین مقادیری از مواد مزبور که برای صنایع فراوری ضروری اند، دردوره هایی که به موجب برنامه تثبیتی دولت، قیمت داخلی این مواد زیر قیمت جهانی نگه داشته می‌شود ضرورت دارند؛ مشروط بر اینکه چنین محدودیت‌هایی برای افزایش صادرات یا حمایت از این نوع صنایع داخلی مورد استفاده قرار نگیرد و از مقررات این موافقت نامه درخصوص عدم تبعیض عدول نشود.

ماده 17: استثنائات امنیتی

هیچ چیز در این موافقتنامه مانع یک طرف برای اتخاذ اقداماتی نخواهد شد که آن را برای الزامات امنیتی به منظورهای زیر، ضروری می‌داند:

الف جلوگیری از افشاء اطلاعات محرمانه بر خلاف منافع امنیتی ضروری؛

ب حفظ منافع امنیتی ضروری خود یا اجرای تعهدات بین المللی یا سیاست‌های ملی مانند:

(1) موارد مربوط به قاچاق سلاح، مهمات و عملیات جنگی به شرطی که این اقدامات لطمه ای به شرایط رقابتی در خصوص کالاهایی که دارای اهداف نظامی نیستند، و قاچاق سایر کالاها، مواد و خدماتی نزند که به طور مستقیم یا غیر مستقیم برای تأمین تأسیسات نظامی انجام می‌پذیرد؛

(2) موارد مربوط به منع گسترش سلاح‌های بیولوژیکی و شیمیایی و اتمی یا دیگر ادوات مورد استفاده در انفجارهای هسته ای؛ یا

(3) موارد اتخاذ شده در زمان جنگ یا شرایط اضطراری در روابط بین المللی.

ماده 18: شفافیت

1. هر یک ازطرف‌ها این اطمینان را خواهد داد که قوانین و مقررات مرتبط با هر موضوع تجاری مشمول این موافقتنامه را به روشی که در قوانین و مقررات مربوط آنها تعیین شده است، منتشر یا از جمله در شبکه جهانی رایانه (اینترنت) در دسترس عموم قرار می‌دهد.
2. هر طرف بنا بر درخواست طرف دیگر، اطلاعات و پاسخ هر پرسش از طرف دیگر را که مربوط به اقدام عملی باشد که ممکن است کارکرد این موافقتنامه را تحت تأثیر قرار دهد، ظرف مدت 30 روز ارائه خواهد داد.

ماده 19: کارگروه مشترک

1. بدین وسیله کارگروه مشترکی برای اجرای این موافقتنامه متشکل از نمایندگان هر طرف ایجاد می‌شود.
2. وظایف کارگروه مشترک عبارتند از:
   الف. بررسی پیاده سازی و اجرای این موافقتنامه؛
   ب. انجام هر وظیفه ای که طبق مفاد این موافقتنامه به آن محول شده است؛
   پ. پیشنهاد هرگونه اصلاحیه احتمالی در موافقتنامه؛
   ت. بررسی هر موضوع دیگری که می‌تواند بر اجرای این موافقتنامه تأثیر بگذارد؛ و
   ث. انجام هر وظیفه دیگری که طرف‌ها ممکن است در مورد آن توافق کنند.
3. کارگروه مشترک باید حداقل سالی یک بار برای بررسی پیشرفت حاصل شده در اجرای این موافقت نامه یا به هر تعدادی که بین طرف‌ها توافق گردد، تشکیل شود.
4. تصمیمات کارگروه مشترک باید با اجماع اتخاذ شود.
5. کارگروه مشترک همچنین می‌تواند هر کارگروه فرعی یا گروه کاری دیگری را که برای رسیدگی به مسائل ناشی از این موافقت‌نامه و کمک به اجرای آن ضروری بداند، تشکیل دهد.
6. کارگروه مشترک باید در اولین نشست خود آئین کار خود را تدوین نماید.

ماده 20: مشورت

1. هر طرف باید موضوعات تأثیرگذار بر اجرای این موافقتنامه را با نظر مساعد بررسی نماید و فرصت کافی برای مشورت در مورد آنها را فراهم کند.
2. کارگروه مشترک باید ظرف 30 روز بعد از دریافت درخواست هر یک از طرف‌ها برای بررسی هر موضوعی که یافتن راه حل رضایت بخشی از طریق مشورت طبق بند (1) ممکن نشده است، اقدام به برگزاری جلسه نماید.

ماده 21: حل و فصل اختلافات

1. هر گونه اختلاف ناشی از تفسیر یا اجرای موافقتنامه بین طرف‌ها در وهله اول به طور دوستانه از طریق مشورت‌های دوجانبه حل و فصل خواهد شد.
2. درخواست مشاوره باید کتبی باشد و باید شامل دلایل درخواست، از جمله تشریح اقدام مورد بحث و اشاره به مبنای قانونی شکایت باشد و اطلاعات کافی برای بررسی موضوع را ارائه دهد.
3. در صورتی که طرف‌ها ظرف75 روز پس از تاریخ دریافت مشاوره‌های ارائه شده طبق بند 2 فوق، اختلاف را حل و فصل نکنند، طرف خواهان می‌تواند کتباً درخواست کند که هیأت داوری متشکل از سه عضو شامل دو داور منصوب شده توسط طرف‌ها و یک داور رئیس هیأت داوری تشکیل شود.
4. در صورت ارجاع اختلاف به هیأت داوری، هر یک از طرف‌ها ظرف چهل روز از تاریخ درخواست، داوری را تعیین خواهد کرد و داوران منصوب شده توسط طرف‌ها ظرف 40 روز از تاریخ انتصاب آخرین داور، رئیس هیأت داوری را تعیین خواهند کرد.
5. در صورتی که هر یک از طرف‌ها نتواند داور خود را تعیین کند یا داوران منصوب در تعیین رئیس داوری در دوره‌های مذکور به توافق نرسند، هر یک از طرف‌ها می‌تواند از رئیس دیوان بین المللی دادگستری درخواست کند تا داور طرف ممتنع و یا رئیس هیأت داوری را ظرف 30 روز پس از چنین درخواستی تعیین کند.
6. با این حال، سرداور نباید تابعیت هیچ یک از طرف‌ها را داشته باشد و باید تبعه کشوری باشد که در زمان انتصاب با هر دو طرف روابط سیاسی (دیپلماتیک) دارد. تاریخ تشکیل هیأت داوری، تاریخی است که در آن رئیس تعیین می‌شود.
7. تمام اعضای هیأت داوری باید موکداً بر اساس بی طرفی، قابلیت اعتماد و قضاوت صحیح انتخاب شوند و باید دارای تخصص لازم یا تجربیات مناسب در حقوق، تجارت بین الملل یا موضوعات مرتبط با این موافقت نامه یا حل اختلافات ناشی از موافقت نامه‌های تجاری بین المللی باشند. آنها باید مستقل، باشند و بر اساس

صلاحیت فردی خود به کار گرفته شوند و نباید وابسته به هیچ یک از طرف‌ها یا سازمان‌های مرتبط با اختلاف باشند یا دستورالعملی از آن‌ها دریافت کرده باشند.

8. در صورتی که رئیس هیأت داوری، توسط رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری منصوب شود، اگر رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری از انجام وظایف مذکور معذور یا تبعه یکی از طرف‌ها باشد، این انتصاب توسط نایب رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری انجام خواهد شد و اگر نایب رئیس نیز از انجام وظایف مذکور معذور یا تبعه یکی از طرف‌ها باشد، انتصاب توسط یکی از اعضای ارشد دادگاه مذکور انجام می‌شود که تابعیت هیچ یک از طرف‌ها را ندارد.
9. مگر اینکه طرف‌ها به نحو دیگری توافق کرده باشند، هیأت داوری باید از آیین کار نمونه مندرج در پیوست چهار (آیین دادرسی دادگاه داوری) پیروی کند. هیأت داوری می‌تواند پس از مشورت با طرف‌ها، قواعد شکلی اضافی را اتخاذ کند که با قوانین آیین نامه نمونه مغایرت نداشته باشد.
10. هر طرف هزینه‌های داور تعیین شده خود و هزینه‌های خود را متقبل خواهد شد. هزینه رئیس هیأت داوری و سایر هزینه‌های مربوط به اجرای دادرسی به طور مساوی بر عهده طرف‌ها خواهد بود.
11. تصمیمات هیأت داوری برای طرف‌ها لازم‌الاتباع است. اگر یک طرف در اجرای تصمیمات کوتاهی کند، طرف دیگر حق خواهد داشت که رفتار ترجیحی معادل را پس بگیرد. چنین پس گرفتنی باید یک اقدام موقت باشد و تا زمانی که عدم انطباق به طور کامل رفع شود یا به راه حل رضایت‌بخش دوجانبه دست یابد، اعمال خواهد شد.

ماده 22: نقاط تماس

هر طرف یک نقطه تماس را برای تسهیل ارتباط بین طرف‌ها در مورد هر موضوع مربوط به این موافقتنامه تعیین خواهد کرد. درصورت تغییر مشخصات نقطه تماس، هریک از طرف‌ها باید این تغییرات را فوراً به طرف دیگر اعلام نمایند.

ماده23: بازنگری، اصلاحات و تغییرات

1. هر طرف می‌تواند یک سال پس از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه، قصد خود را برای بررسی، اصلاح یا تغییر هر یک از مقررات یا امتیازات تحت این موافقتنامه به صورت کتبی به طرف دیگر اطلاع دهد.

2. هرگونه بازنگری، اصلاح و تغییر این موافقتنامه و یا پیوست‌های آن باید با رضایت متقابل و با در نظر گرفتن تجربه به دست آمده در اجرای آن انجام شود.
3. اصلاحات مزبور طبق همان رویه مندرج در ماده 33 (لازم الاجرا شدن) یا به نحو دیگری که طرف‌ها توافق کنند، اجرایی خواهد شد.
4. طرف‌ها توافق کردند که بدون خدشه به الزامات داخلی ضروری هر یک از طرف‌ها، اصلاحات مربوط به عنوان چهارم گواهی مبداء پیوست 3 این موافقتنامه (قواعد مبدأ) فقط می‌تواند با یادداشت‌های سیاسی (دیپلماتیک) مبادله شده بین طرف‌ها انجام شود.

ماده 24: بهبود امتیازات

به منظور بهبود حیطه شمول امتیازات، طرف‌ها باید بایست آزادسازی بیشتر تجارت دوجانبه خود را از طریق مشورت در کارگروه مشترک که در ماده 19 (کارگروه مشترک) این موافقتنامه تصریح شده است، مد نظر قرار دهند.

ماده 25: طبقه بندی کالاها و بازنگری جداول امتیازات تعرفه ای

1. طبقه بندی کالاها در تجارت بین طرف‌ها باید مطابق با نظام‌های هماهنگ توصیف و کدگذاری کالا و اصلاحات آن باشد.
2. طرف‌ها به طور دوجانبه تصمیم خواهند گرفت که آیا برای اجرای برنامه امتیازات تعرفه‌ای که در پیوست یک تصریح شده است، به دلیل اصلاحات دوره‌ای و تغییر کد، بازنگری لازم است یا خیر.
3. اگر طرف‌ها تصمیم بگیرند که بازنگری مطابق بند 2 ضروری است، بازنگری جداول تعهدات تعرفه‌ای باید مطابق روش‌ها و رویه‌های اتخاذ شده توسط کارگروه مشترک انجام شود.
4. پس از تکمیل فرآیند بازنگری در بند 3، طرف‌ها از طریق کارگروه مشترک این بازنگری‌ها را تأیید و به موقع منتشر خواهند کرد.

ماده 26: تجارت متقابل

1. طرف‌ها استفاده از تجارت متقابل را به عنوان یک سازوکار جایگزین در تجارت بین‌المللی به رسمیت می‌شناسند که می‌تواند جریان تجارت را تسهیل کند و در نتیجه

به ارتقای پیشرفت‌های اقتصادی بینجامد. طرف‌ها برای توسعه بیشتر این ماده متعهد شده و یا در این خصوص وارد مشورت می‌شوند.

2. هیچ چیز در این ماده نباید به گونه ای تفسیر شود که حقوق و تعهدات طرف‌ها به موجب موافقتنامه های تجاری بین المللی را که هر یک از طرف‌ها در آن عضویت دارند، محدود کند.

ماده 27: تراز پرداخت‌ها

1. هر یک از طرف‌ها، زمانی که با مشکلات جدی تراز پرداخت‌ها، مشکلات مالی خارجی یا خطر بروز چنین مشکلاتی مواجه گردد، با رعایت شرایط و رویه‌های مقرر در این ماده، می‌تواند اقدامات محدودکننده‌ای را در خصوص واردات یا انتقال وجوه برای معاملات حساب جاری خود در چارچوب این موافقتنامه اتخاذ کند.
2. هر طرفی که قصد توسل به اقدامات محدودکننده مندرج در بند یک در خصوص کالاهای مشمول در جدول امتیازات تعرفه‌ای را دارد، باید به منظور طرح‌ریزی ساز و کاری مرضی‌الطرفین جهت پرداختن به وضعیت مزبور، با طرف دیگر مشورت نماید. در مواقعی که مشورت قبلی عملاً امکان‌پذیر نباشد، آنها باید بلافاصله پس از اتخاذ این اقدامات، با یکدیگر مشورت نمایند. طرف‌ها باید در خلال مشورت، کلیه راه حل‌های ممکن جایگزین دیگر را جهت پرداختن به وضعیت مزبور، به نحو جامع مورد ملاحظه قرار دهند.
3. اگر طرف‌ها نتوانند ظرف سه ماه از آغاز چنین مشورت‌هایی به توافقی مرضی‌الطرفین دست یابند، طرف متأثر از مشکلات جدی تراز پرداخت‌ها می‌تواند اقدام مذکور را اتخاذ یا حفظ نماید، مشروط بر اینکه آن اقدام:

(الف) از خسارت غیرضروری به منافع تجاری یا اقتصادی طرف دیگر اجتناب کند؛

(ب) از میزان لازم برای حل مشکل در تراز پرداخت‌ها و مشکلات مالی خارجی یا تهدید بروز آن تجاوز نکند.

(پ) موقتی باشد و با بهبود شرایط، به تدریج کنار گذاشته شود و زمانی که اوضاع دیگر وضع یا حفظ چنین اقدامات محدودکننده‌ای را توجیه نمی‌کند، آن‌ها را حذف کند.

(ت) به نحوی اعمال نشوند که به طرز غیر معقولی مانع از واردات کالاها در حداقل مقادیر تجاریی شوند که ممانعت از آن به مسیرهای منظم تجارت لطمه وارد می‌کند و از واردات نمونه‌های تجاری جلوگیری کرده یا از انطباق با آئین نامه‌های تجاری مرتبط جلوگیری می‌کند.

4. مفاد این ماده نباید به گونه ای تفسیر شود که یک طرف را ملزم کند در هنگام اتخاذ تدابیر مندرج در بند یک با طرف دیگر رفتاری مساعدتر از رفتار اعطا شده با غیر آن طرف انجام دهد.

ماده 28: کمبود

هیچ چیز در این موافقتنامه مانع از حفظ یا اتخاذ تدابیر محدودکننده تجاری لازم برای رفع یا جلوگیری از کمبود جدی یا تهدید بروز آن برای هر محصول ضروری برای طرف صادرکننده نخواهد بود.

ماده 29: انتقال وجوه

طرف‌ها جز بر اساس حقوق و تعهدات مربوط خود در ارتباط با صندوق بین‌المللی پول یا در صورتی که به گونه دیگری در این موافقتنامه مقرر شده باشد، باید اجازه دهند پرداخت‌های مربوط به معاملات حساب جاری آنها در چارچوب این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات کشور متبوع خود، با ارزی صورت پذیرد که آزادانه قابل تبدیل یا قابل استفاده باشد.

ماده 30: روابط با اقدامات فراسرزمینی

به منظور حصول اطمینان از اجرای این موافقتنامه، طرف‌ها موافقت می‌کنند که برای هرگونه اقدام فراسرزمینی کشور ثالث که بر این موافقتنامه تأثیر منفی می‌گذارد، با یکدیگر مشورت کنند.

ماده 31: مدت و اختتام

1. این موافقتنامه تا زمان اختتام طبق مفاد بند 2 این ماده به قوت خود باقی خواهد ماند.
2. هر یک از طرف‌ها می‌تواند با ارسال یک اطلاعیه کتبی به طرف دیگر از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک)، این موافقتنامه را خاتمه دهد. موافقتنامه 180 روز پس از تاریخ این اطلاعیه مزبور خاتمه می‌یابد.
3. طرف دیگر حداکثر 60 روز پس از تاریخ دریافت اطلاعیه مذکور در بند 2 این ماده، می‌تواند به صورت کتبی درخواست مشاوره در مورد هر موضوعی را که

ممکن است از خروج یک طرف از این موافقتنامه ناشی شود، بنماید. طرف درخواست شونده پس از دریافت درخواست، می‌بایست با حسن نیت وارد مشورت شود.

ماده 32: ضمائم و پاورقی‌ها

پاورقی‌ها و پیوست‌های این موافقتنامه به شرح ذیل، [شامل ضمائم آنها] جزء لاینفک این موافقتنامه خواهد بود:

(الف) پیوست یک (جدول امتیازات تعرفه ای)؛
(ب) پیوست دو (شیوه)؛
(ج) پیوست 3 (قواعد مبدأ)؛
(د) پیوست 4 (آیین دادرسی دیوان داوری).

ماده 33: لازم الاجرا شدن

این موافقتنامه شصت روز پس از دریافت آخرین یادداشت سیاسی (دیپلماتیک) مبنی بر تأیید تکمیل تمام تشریفات مقرر به وسیله قانون ملی هر طرف برای لازم الاجرا شدن این موافقتنامه، لازم الاجرا خواهد گردید.

در گواهی مطالب فوق، امضاء کنندگان زیر که به وسیله دولت‌های متبوع خود از اختیار لازم برخوردار می‌باشند، این موافقتنامه را امضاء نمودند.

این موافقتنامه در بوگور در تاریخ 2 خرداد ماه هجری شمسی مطابق با 23 مه 2023 میلادی در دو نسخه به زبان‌های اندونزیایی، فارسی و انگلیسی تنظیم گردید که تمامی آنها از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت بروز هر گونه اختلاف، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف
دولت جمهوری اندونزی

ذوالکفیل حسن
وزیر تجارت

از طرف
دولت جمهوری اسلامی ایران

حسین امیرعبداللهیان
وزیر امور خارجه